

Ryszard F. Mazurowski

Barkweda, pow. Olsztyn

Informator Archeologiczny : badania 8, 23-24

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BACHORZ, pow. Brzozów
stanowisko 16

patrz
wczesne średniowiecze

BARKOWICE MOKRE,
pow. Piotrków Trybunalski
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne i
Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadziła mgr Elżbieta Mikołajczykowa.
Finansował WKZ w Łodzi. Pierwszy sezon badań.
Wydmore stanowisko z okresu neolitu i brązu.

Badania prowadzono na wydmy wcinającej się między pola orna, położonej na wysokim, lewym brzegu rzeki Pilicy.

Stanowisko zostało odkryte w 1970 roku i określone jako osada kultury grzebykowodołkowej.

W roku bieżącym, w 3 wykopach w większości natrafiono na warstwy przemieszane wkopami współczesnymi. Obserwacje profilów pozwoliły uchwycić na małym odcinku resztki warstwy kulturowej, w której znaleziono drobny ułamek ceramiki kultury grzebykowodołkowej i niewielką ilość odłupków oraz odpadów surowca krzemienego.

W warstwach przemieszanych znaleziono ułamki ceramiki kultur: pucharów lejkowatych, grzebykowo-dołkowej, łużyckiej /IV okres brązu/, nowożytniej oraz niecharakterystyczny materiał krzemieny. Stanowisko to znajduje się na terenie, który był zasiedlony przez krótki zapewne okres w epoce neolitu i brązu.

Dalszych badań nie przewiduje się.

BARKWEDA, pow. Olsztyn

Katedra Archeologii Pradziejowej i Wczesnośredniowiecznej Uniwersytetu Warszawskiego.

Badania prowadził mgr Ryszard F. Mazurowski. Finansował IHKM PAN w Warszawie. Drugi sezon badań. Neolityczna osada bagienna.

Badania objęły południowy skraj stanowiska po lewej stronie kanału. Przebadano pięć wykopów o wymiarach 5 x 2,5 m. Układ warstw w wykopach jest analogiczny jak w wykopach przebadanych w roku poprzednim. Jedynym elementem różnicującym jest zanik warstwy 6, czyli zalegającej

bezpośrednio nad gytą jeziorną. Na pograniczu warstwy 2 i 3, podobnie jak w roku poprzednim wystąpiły fragmenty nieobrobionego drewna i gałęzi w układzie nieregularnym. W warstwie 4 wystąpiły także sporadycznie pojedyncze nieobrobione kawałki drewna. Najliczniejsze ślady osadnictwa pradziejowego wystąpiły w warstwie 5 /żółto-brunatny torf/, gdzie znaleziono liczne kawałki drewna nadpalonego, węgle drzewne, cienkie bierwiona drewniane ze śladami obciosywania i obcinania. W wykopie nr V bezpośrednio na gytą wystąpiły ości ryby, fragmenty pancierza żółwia błotnego oraz intensywnie gładzony przedmiot kamienny, prawdopodobnie nóż. Fragmentów ceramiki nie znaleziono.

Najprawdopodobniej badania ostatnich dwóch lat objęły swoim zasięgiem zachodni skraj osady, w związku z czym w następnych sezonach przewiduje się przebadanie obszaru po prawej stronie kanału wierceniami i wytypowanie rejonu do badań stacjonarnych.

BRONOCICE, pow. Kazimierza Wielka

Zakład Archeologii Małopolski Instytutu Historii Kultury Materialnej PAN, State University of New York, Buffalo.

Badania prowadzili: prof. dr Sarunas Milisauskas, doc. dr Jan Machnik, dr Janusz Kruk /autor sprawozdania/. Pierwszy sezon badań. Osiedle kultury pucharów lejkowatych, groby kultur cyklu lendzielsko-nadcisańskiego i ceramiki sznurowej.

Stanowisko położone jest na wschodnim skraju Wyżyny Miechowskiej. Zajmuje wierzchoinę i południowe stoki /ca 40 ha/ wybitnego wzniesienia nad doliną rzeki Nidzicy. W trakcie trzymiesięcznej kampanii wykopaliskowej odsłonięto tam łącznie 31,4 arów w obrębie pięciu wykopów. Zbadano 300 różnego rodzaju obiektów zabytkowych. W większości były to jamy osadowe. Wśród odkryć szczególne miejsce zajmują pozostałości systemu umocnień obronnych. Ich obecność stwierdzono w najwyższej położonej części stanowiska. Odsłonięto tam dwa odmienne konstrukcyjnie rowy i fragmenty palisady.

Spośród 16 odkrytych grobów ludzkich 9 wiązało się z kulminacją stanowiska. Tworzyły one zwarte skupienie będące prawdopodobnie częścią większego cmentarzyska. Były to pochówki szkieletowe /pozycja wyprostowana, na wznak, głowa ku północy lub zachodowi, w zasadzie bez wyposażenia. Kilka grobów odkryto w obiektach osadowych lub pomiędzy nimi. Stwierdzono tam m.in. szkieletowy pochówek należący do kultury